

gældende, da der var Tale om den sociale Lovgivning. Man skar Beløbene ned, da det drejede sig om de syge, de gamle, de arbejdsløse o. s. v., men saa maa man ogsaa lade Parikronen gælde, naar det drejer sig om de militære Udgifter. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at jeg vil faa Tilslutning til mit Forslag fra de to Partiers Side, ligesom jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister trods den stærke militære Interesse, han er i Besiddelse af, vil kunne slutte sig til Forslaget. Det er, som jeg sagde til at begynde med, ikke nogen vidtgaaende eller principiel Ændring af Forsvarslovene, eller hvad dertil hører, jeg her tilsigter. Jeg har kun stillet et Ændringsforslag i fuld Overensstemmelse med de Tanker, man har givet Udtryk baade fra konservativ og fra Venstres Side gennem en Mængde Udtalelser under Behandlingen af den sociale Lovgivning.

Ændringsforslaget gaar, som sagt, for det første ud paa at nedsætte det Beløb, som er fastsat i Loven af 1923, med 4 Mill. Kr., hvad der svarer til den Forandring, som Kronens Værdi er undergaaet siden 1923. Den anden Nedsættelse, jeg har foreslaaet, Nedsættelsen fra 1 Mill. Kr. til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., har jeg noget vanskeligere ved at forsvare, idet der altid paa dette Omraade maa blive Tale om et Skøn. I og for sig kunde jeg godt ønske, at hele Beløbet blev udskudt, saaledes at der overhovedet ikke skulde anvendes noget i Aar, det vilde der være al rimelig Grund til; naar man har maattet skære stærkt ned paa saa mange forskellige Omraader i den senere Tid, vilde der være god Grund til helt at lade det paagældende Beløb udgaa, navnlig da der ikke er nogen overhængende Fare for, at vi skal komme til at anvende Krigsmateriel i den nærmeste Fremtid. I saa Henseende skal jeg henvise til den Udtalelse, som den nuværende højtærede Finansminister fremsatte, da vi havde Forsvarslovene til Behandling i 1922; da sagde den højtærede Finansminister, at vi ikke i en nær Fremtid, i den første Menneskealder eller to, vilde kunne vente at faa det Skuespil at se, vi har været Vidne til under Verdenskrigen. Konsekvensen af denne Udtalelse burde jo blive, at man gaar ind for en stor Nedskæring af Udgifterne til Krigsmateriel. Jeg har imidlertid ikke turdet kræve hele Beløbet fjernet, men har for i nogen Grad at tilfredsstille den højtærede Forsvarsminister og de to Partier, som støtter ham, kun foreslaaet Halvdelen af Beløbet fjernet, saaledes at der bliver

$\frac{1}{2}$ Million til Raadighed til Anskaffelse af Krigsmateriel i det kommende Finansaar.

Hvad nu det tredje Spørgsmaal angaar: Finansudvalgenes Tilslutning til Udbetaling af de Beløb, som skal anvendes i de første 6 Aar til Indkøb af Materiel, saa er denne Bestemmelse indsat, fordi ingen jo ved, hvor længe den nuværende Krise vil vare, om den vil vare et Aar eller to eller tre. Jeg synes, det under disse Omstændigheder vilde være heldigt, om Pengene ikke kunde udbetales uden med Tilslutning af Finansudvalgene. Derved vil man fritage Administrationen for at fremsætte positive Forslag, maaske den ene Gang efter den anden. Det er nemlig ikke umuligt, at det ogsaa til næste Aar og om 2 Aar vil være uforsvarligt, om jeg saa maa sige, at anvende saa store Beløb til Anskaffelse af nyt Krigsmateriel som forudsat i Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale det Ændringsforslag, jeg nu har stillet. Jeg gentager, at paa Baggrund af den Mængde Udtalelser om Konsekvenserne af Parikronen, som vi har hørt, kan jeg ikke tænke mig, at man vil modsætte sig at tage Konsekvensen af Parikronen paa det Omraade, der her er Tale om.

C. F. Sørensen: Som det høje Tings Medlemmer sikkert vil erindre, gav jeg ved Lovforslagets første Behandling den højtærede Minister mit Partis Tilsagn om, at vi ved tredje Behandling vilde stemme for det foreliggende Lovforslag. Ikke, som jeg udtalte, fordi vi var tilfredse med Lovforslaget, jeg betegnede det tværtimod som Camouflage, en Tilsøring af de virkelige Forhold, idet de 2 Mill. Kr., der er Tale om at spare, ikke betød en ren Besparelse, men kun en Udsættelse til et senere Aar. Jeg udtalte imidlertid samtidig Haabet om, at der til den Tid var andre politiske Forhold her i Landet, saaledes at der alligevel opnaaedes en reel Besparelse. Vi Socialdemokrater kunde have ønsket, at de Ændringsforslag, som vort Parti stillede i det høje Folketing sammen med det radikale Venstre, var blevet gennemført, idet de havde ændret Lovforslaget paa en fornuftig Maade. Dette skete imidlertid ikke, og da vi ingen Tro har til, at det vil lykkes bedre i det høje Landsting, har vi ikke ønsket at stille Ændringsforslag i saa Henseende her; men jeg kan tilsige det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) mit Partis Støtte til de Tanker, der er nedlagt i det af ham stillede Æn-